Exaudiat te ꝛc. Titul⁹. In fi/ Expo. Ps. XIX. nē psalm⁹ dauid. Titul⁹ patet. Supra egit de bi/ficijs collatis ecclesię: Sed qz maxime collata sūt per christū regē et sacerdotē: ideo agit hic ꝓpheta de christo re/ge ⁊ sacerdote. Primo agit de eo inquātū assūpsit sacerdotis officium. Secūdo inquātū rex fuit. Sacerdos fuit in passiōe: rex in resurrctiōe. Intentio est monere infirmos ad compati/endum patienti: et cōgaudendū resurgenti. Modus biperti/tus est. Ps. primo optat et ꝓdicit quę christo vult fieri tem/pore passiōis. Secūdo/quę tempore gaudij resurrectiōis: ibi: Tribuat tibi. Primo ergo agens de passiōe/in qua fuit sa/cerdos/offerēs se ꝓ nobis hostiā deo patri: de eo loquit vt de sacerdote: Cui⁹ triplex ē officiū. s. orare/offerre/ꝓsulere. Q̄ tū ad primū officiū dicit: Exaudiat te. Q̄ tum ad secūdū di/cit: Memor sit omis sacrificij tui. Q̄ tum ad tertiū dicit: Omne consiliū tuū ꝛc̄. Et hoc tertiū deducit in secunda parte/quę incipit: Tribuat tibi ꝛc̄. Quātū igitur ad primū officiū dicit: a Exaudiat te: O christe qui es verbū pa/tris. b Domin⁹/pater. c In die tribulatiōis: id est passiōis. Et tota vita christi tribulatio fuit. Heb. v. b. Qui in diebus carnis suę. i. mortalitatis: preces supplicationesqz ad eum qui possit illū saluū facere a morte: cū clamore valido et lachrymis offerēs: exauditus est ꝓ sua reuerētia. Ecce qd hic ꝓpheta optabat ⁊ ꝓdicabat faciēdū: apl'us testat factum. Et bene dic̄: In die tribulatiōis: qz in passiōe vere fuit dies: qz tūc luxit dies iusticię sup terrā in cruce. Fuit tū iudęis dies illa dies irę/dies calamitatis ⁊ miserię: sz credētib⁹ fuit lux. Job v. c. Per die incurrēt tenebras: ⁊ quasi in nocte sic palpabūt in meridie. In passione enim fuit meridies: qz tūc maxime ca/lorē suū ostendit sol christus. Sic mutatio facta ē olim/cū nox esset et tenebrę apud ęgyptios: dies erat et lux clara vbicūqz iudęi essent: Exo. x. f. Nūc ecōtrario iudęis fuit tenebrosa di/es passiōis/⁊ gentib⁹ lux clara. Eccli. xxxvi. a. Innoua signa: immuta mirabilia. d Protegat te: O christe: e Nomen dei iacob: id est inuocatio dei patris/vel bonitas ei⁹: q̄ ꝓtexit christū/ sm q homo/ dando patiētiā vt nō descēde/ret de cruce. Greg⁹. Deli⁹ liberat/cū patientiā dat. Mysti/ce: De ecclesia vel de quolibet iusto: a Exaudiat. i. exau/diet te: b Domin⁹/deus trinitas. c In die tribula/tionis: quo magis orare debem⁹: ⁊ quādo magis oportunū ē auxiliū. Ps. Ad dominū cū tribularer clamaui ꝛc̄. Et alibi: Ad iutor in opportunitatibus in tribulatione. Et nota q dicit: In die tribulatiōis. Tribulatio eīn dies dr: qz illuminat. Esa. xxviij. e. Vexatio dabit intellectū. d Protegat te: sm illd Esa. xlix. a. In vmbra man⁹ suę ꝓtexit me. Ps. Pro texisti me a ꝓuētu malignātiū ꝛc̄. e Nomē dei/fili⁹. Joh. j. b. Unigenit⁹ fili⁹ ei⁹ q ē in sinu ꝑris ipse enarrauit. Prouer. xxviij. b. Turris fortissima nomē dñi. f Dei iacob. i. ppli iunior. i. ꝓuersi gentil: quē elegit/vt iacob: reprobat iudęis/ vt esau. Vel Moralit: Dei iacob. i. dei supplātantis vitia. Nō ē eīn de⁹ vitiosoꝝ: sm q dicit Aug⁹: Qd vnusq̄sqz colit ⁊ venerat/ß sibi de⁹ ē. Unde de gulosis dicit apl's Phil. iij. d. Quoꝝ de⁹ venē est. Et nota q multiplex ē effect⁹ tribulatiōis: Erudit. Hiere. vj. b. Erudire hierlm ꝛc̄. sm aliā lfam: Per oē flagellū erudieris hierusalē. Cōuertit. Unde Ps. Multiplicatę sūt infirmitates eoꝝ postea accelerauerūt. Ps. Imple facies eoꝝ ignominia ꝛc̄. Probat hoiem. Eccli. xxvij. c. Vasa figuli ꝓbat fornax ꝛc̄. Utros sctos lętificat. Jaco. j. a. Omne gaudiū existimate frēs cū in varias tēptatiōes inciderit. Act. v. g. Ibāt apl'i gau/dētes ꝛc̄. Ps. Lętati sum⁹ ꝓ dieb⁹ quib⁹ nos hūiliasti. Hūiliat. Job. vj. a. Sagittę dñi in me sūt q̄ꝝ indignatio ebi/bit spiritū meū. Cōfortat. Job. vj. b. Hęc mihi sit ꝓsolatio vt affligēs me do/(lore nō parcat. Fecūdat in dono gr̄ę. Exo. j. c. Quāto magis oꝑimebant: Perficit virū iustū ⁊ cōsū/ (tanto magis multiplicabunt. mat. ij. Cor. xij. c. Virtus in infirmitate pficit. Unde dñs in articulo suę tribulationis dixit: Cōsummatū est. Job. xix. f. Coronat. ij. Timoth. ii ij. b. Bonū certamē certaui: cursū cō/sūmaui: fidē seruaui: de reliq̄ reposita ē mihi corona iusticię. Et in eadē. ij. a. Non coronabitur nisi q legitime certauerit. Jaco. j. b. Beatus vir qui suffert temptationem ꝛc̄.

Ps. 119. Ps. 9. Ps. 65. Ps. 9. Ps. 15. Ps. 82. Ps. 89. Luia tribulatio

g Mittat tibi auxiliū/pat/o christe. h De sancto. i. de seipso. i. d̄ cęlo. s. ãgelos. Al'/ Mittat tibi auxiliū d̄ sancto. i. sanctificet ecclesiā: qd̄ est tuū auxiliū o christe: qui ideo passus es vt eam san/ctificares. Eph. v. e. Christus dilexit eccle siā et tradidit seipsum ꝓ ea/vt eaz sanctifica ret. Et sm hoc cū dr: De sancto: ablatiu⁹ cū ꝓpositiōe ponit ꝓ genitiuo. Et ē sensus: De sancto. i. sancti/tatis. Hoc autē factū est: quando misit spm̄ sanctū. Act. ij. a. Gen. j. d. Faciam⁹ ei adiutoriū simile sibi. j. Cor. iij. b. Dei adiutores sum⁹. Al'/ de ecclesia/vel fideli aia legit sic: Mittat tibi auxiliū d̄ sancto. i. de filio incarna/to: q antonomatice dicit sanct⁹. Unde Luc. j. d. Qd̄ nascet ex te sanctū vocabit fili⁹ dei. Dan. ix. f. Cū venerit sanctussan/ctorū. Unde de hoc auxilio cantat in vigilia natiuitatis dñi: Cōstantes estote/videbitis auxiliū dñi sup vos. Et sumit de ij. Paral. xx. d. vbi dicit: State ꝓfidenter: ⁊ videbitis auxiliū dñi sup vos o viri iuda ⁊ hierusalē: Nolite timere: cras egre/diemini cōtra eos/et dñs erit vobiscū/in carne factus homo. Esa. vij. c. Ecce virgo cōcipiet ⁊ pariet filiū/⁊ vocabit nomē ei⁹ emanuel. i. nobiscū de⁹. Vel/ De sancto. i. christo passo: q in passiōe sanctificauit se ꝓ nob. Joh. xvij. c. Pro eis san/ctifico meipsū vt sint ⁊ ipsi sanctificati ī veritate. De auxilio qd̄ impedit iste sanct⁹: figura habita est. j. Reg. xj. c. Sic di/cetis viris q sunt in iabes galaad: cras erit vobis salus cū in/caluerit sol. i. in meridie passiōis christi: de qua supra dictum est. i Et de sion. i. de christo q est speculū nostrū: in quo debemus nos mirari. k Tueat te. i. membra tua: siue fi/lio tuo o ecclesia/ne abscindant a te ꝓ peccatū. Al'/ De sion qd̄ interp̄tat speculatio. i. spe ęternę beatitudinis: tueat te: corda tuoꝝ a terrenis eleuādo. Et sic tuebit te in eis: ne eijci/aris ab eis: sicut homo eijcit de domo vel castro suo/quādo ꝓualent inimici sui. Tunc aūt tuet dominus ecclesiā de sion: quādo cōtemplando supna ⁊ sperando sic roborat q ad hęc īfima nō pōt allici. Unde Ps. Altissimū posuisti refugiū tuū: nō accedet ad te malum. Greg⁹/de iob: In altū mentē fixe/rat: ⁊ ideo ad eū diabolus irrūpere nō valebat. Vel sic expo/nit: g Mittat tibi auxiliū de sancto. i. de q̄libet sācto homīe: qz sancti se coadiuuāt. Unde Prouerb. xviij. c. Frater qui adiuuat a fratre quasi ciuitas firma. Propter hoc dixit Ioab abisai fratri suo. ij. Reg. x. c. Si ꝓualuerint aduersum me syri: eris mihi in adiutorium: si autem filij āmon ꝓualue/rint aduersum te/ auxiliabor ibi. Et de sion tueat te. i. de cęlo vbi habitat ꝓ euidētiorē effectū potentię/sapiētię ac bo/nitatis suę. Ps. Quis sicut dñs deus noster q in altis habi/tat ⁊ hūilia respicit: Vel ꝓ sanctū/significat actiuus: q sanct⁹ est ī opib⁹ suis: Per sion ꝓtēplatiu⁹: Per quē statū vtrūqz ⁊ ecclesia ⁊ fideles in ea adiuuant ⁊ defendunt. l Memor sit omis sacrificij tui. Supra dictū est de ꝑmo officio chri/sti sacerdotis qd̄ est orare: Sequit hic de secūdo/qd̄ est offer/re: de quo dicit: Memor sit. i. memores eos faciat deus pater: m Omis sacrificij tui: q̄ te ei ꝓ nob obtulisti. Et di/cit: Omis: quia plura sunt eius sacrificia: videlicet ꝓ totā vitā suā ab initio. s. ab incarnatione vsqz ad mortē. Unde cum tē/pore passionis cantet eccl'ia: ⁊ inuitet fideles ad cantandum de passiōe christi ⁊ suo sacrificio/dicēs: Pange lingua glori/osi ꝓliū certamīs: ⁊ sup crucis tropheo dic triūphū nobilē: qualiter redēptor orbis īmolatus vicerit: Postmodū a ꝑnci/pio sumit exordiū/dicēs: Vagit infans īter arta/positus ꝑse/pia ꝛc̄. Huius sacrificij nos esse memores admonet Thren. iij. c. Recordare pauptatis ⁊ transgressiōis meę/absinthij et fellis. Propterea dicebat sponsa: Cant. j. d. Fascicul⁹ myr/

Allegorice

Aliter

Ps. 90.

Aliter

Ps. 112.

In finē psalm⁹ dauid. XIX.

a Exaudiat te dōmin⁹ in
b die tribulatiōis: ptē/
c gat te nōmē dei iacob.
d Mittat tibi auxiliū de san/
e cto: ⁊ de sion tueat te. Me/
f mor sit omnis sacrificij tui: ⁊
g h i k l m

rhę dilect⁹ meus mihi: inter vbera mea cõmorabit. Vel dicit: Ois. i. pfecti sacrificij: ad differentiã sacrificiorꝫ veteris legis: De q̃ Heb. vij. c. Nihil ad pfectum adduxit lex. a Et holocaustũ tuum. Holocaustũ dicit ab holon qd̃ est totũ/ et cauma qd̃ est incendiũ: in quo notat maxima charitas christi. Joh. xv. b. Maiorẽ hac dilectionẽ nemo habet q̃ vt animã suã ponat quis ꝓ amicis suis. Et beat⁹ Bern. addit: Et tu dñe ma/ iorem habuisti/ponẽs eam ꝓ inimicis tuis.

Holocaustum vnde dicatur

Al. †cõpleat
Al. †exulta bimus

a holocaustũ tuũ pingue fiat.
b Tribuat tibi fm cor tuũ: et omne
c psiliũ tuũ †cõfirmet. †Lętabi/
d mur i salutari tuo: et in noie
e dei nostri magnificabimur.

b Pingue fiat. i. placens deo: sicut in veteris testamẽti sacrificijs pinguia ani/ malia magis placebãt deo. Vel/ Pingue/ effectiue in nobis: vt nos impinguemur per illud. Eccli. xxxviij. a. Unguẽtarius faciet pigmẽta suauitatis: et vnctiones cõficiet sanitatis. Ps. Sicut adipe et pinguedine repleat aia mea. Vel de eccl̃ia/ vel anima fideli: Memor sit: dñs: ois sacrificij tui: qd̃ ẽ tri/ plex: vt ois distribuat inter tria. Est em̃ sacrificiũ operis/ oris/ cordis. De ꝓmo Ps. Tũc acceptabis sacrificiũ iusticię. Et alibi: Sacrificate sacrificiũ iusticię. Ro. xij. a. Obsecro vos ꝓ misericordiã dei: vt exhibeat⁊ corꝑa vestra hostiã viuentẽ ꝛc. De scdo: Sacrificio laudis honorificabit me. Osee. xiiij. b. Reddem⁹ vitulos labiorũ nostrorꝫ. De tertio. Ps. Sacrifi/ ciũ deo spũs cõtribulat⁹. Et est memor deus sacrificij nostri i ꝑsenti: quãdo non ꝑmittit nos succũbere tẽptationi et ꝑseruat a malo: et in futuro quãdo retribuet nobis. Et dicit sacrificium q̃tum ad impfectos: qui partẽ et non totũ offerunt: Holocau/ stum ꝯo q̃tum ad pfectos: qui nõ solum partẽ/ sed totũ offe/ runt. Matth. xix. c. Si vis pfectus esse: vade et vende omnia quę habes et da pauperib⁹. Illud holocaustũ pingue est: qñ fit ex charitate et cum deuotione. Sunt autẽ aliqui qui faciũt holocaustũ/ sed nõ pingue: quia omnia relinquũt non ex cha/ ritate: sed propter vanitatẽ: sicut philosophus qui omnibus suis venditis/ preciũ eorum cõminuit/ et i mare ꝓiecit ad ostẽ/ tationẽ: De quo dicit Hiero⁹. Philosoph⁹ popularis aurę vile mancipiũ: totã sarcinam suę deposuit: et tu christiane pu/ tas te in culmine virtutũ positũ/ si aufers partẽ d̃ toto. Pro/ pter hoc dicit: holocaustũ tuũ pingue fiat: ꝓ charitatẽ et deuotionẽ. c Tribuat tibi. Hic incipit secũda pars: in qua optat et ꝑdicit ea quę in tẽpore resurrectiõis futura erãt: Mondũ tamẽ adhuc egit de tertio officio christi sacerdotis: qd̃ est cõsulere: Licz hic incipiat agere de christo inquãtũ fuit rex et victor. Sed qz agit de officio illo qd̃ est cõsulere/ nõ q̃tũ ad deliberationẽ cõsilij: sed q̃tum ad cõfirmationẽ: Et consi/ lij christi plene nõ fuit cõfirmatũ ante resurrectionẽ: ideo par/ ticulã illã in q̃ agit de cõsilio christi/ merito posuit int̃ illa q̃ de tempore resurrectiõis dicit et non ante. Dicit ergo: Tribuat tibi: o christe de⁹ pater: d Scdm cor tuũ. i. fm volũ/ tatẽ tuã: q̃ est de genere hũano saluãdo. Joh. xvij. d. Pater quos dedisti mihi/ volo vt vbi ego suz/ et illi sint mecũ. e Et omne cõsiliũ tuũ. s. q̃ exceçatis iudęis/ illuminent gẽtiles: f Confirmet. Quo dicit: Firmatũ est enim dei consiliũ in ꝑdestinatiõe. Firmatũ in extrema diffinitiõe. s. tempore ꝓmi/ tiuę ecclesię: qñ factũ fuit: vel in die iudicij/ qñ om̃ib⁹ patebit. Esa. xlvj. c. Ego sum deus annũcians ab exordio nouissima: et ab initio q̃ nõdũ facta sũt/ dicẽs/ Ecce ꝑdestinatio: Et cõsi/ liũ meũ stabit/ Ecce ꝛfirmatio: Et oĩs volũtas mea fiet/ Ecce qd̃ supra dictũ est: Scdm cor tuũ. Nota q̃ est cõsiliũ indi/ gẽtię: hoc nõ est apud deũ. Et est cõsiliũ ineffabilis ꝑscientię: qd̃ est apud deũ: et est firmũ. Unde dicit Greg⁹. Sicut est ĩmu/ tabilis dei scientia: sic et voluntas semel fixa iudicia nequaq̃ mutari possunt. Et sic cõfirmato cõsilio: g Lętabimur. Loquit ꝓpheta in ꝑsona ecclesię: et ostendit se elie vnũ de ec/ clesia: h In salutari tuo: O de⁹ pater. i. in christo: de q̃ Luc. ij. e. Quia viderũt oculi mei salutare tuũ. Vel ad chri/ stũ loquit: Lętabimur in salutari tuo. i. in te saluato/ vel in salute facta ꝓ te gentib⁹. Esa. xxxv. d. Redempti a domino

Sacrificiũ triplex

Ps. 62.
Ps. 50.
Ps. 4.
Ps. 49.
Ps. 50.

Consilium duplex

cõuertent. s. gentiles: et venięt in sion. i. ecclesiã/ cũ laude: et lę/ ticia sempiterna sup caput eorꝫ. i. sup christũ q̃ est caput eccle/ się. Eph. j. d. Ipsũ dedit caput sup omnẽ ecclesiã. i Et in nomie dei nostri/ christi: k Magnificabimur. Hoc nomẽ est de quo Matth. j. d. Vocabis nomẽ eius iesũ. Act. iiij. b. Nec em̃ est no/ mẽ aliud sub cęlo da/ tum homĩbus: in quo oporteat nos saluos fi/ eri. Hoc est nomẽ qd̃ est super omne nomẽ: Phil. ij. b. In hoc no/ mine magnificabi/ mur: quia magnũ est vocari christianũ et esse. Unde Esaię. lxij. a. Vocabit tibi no/ men nouũ: qd̃ os domini nomĩauit. s. ad honorẽ et vtilitatem tuam. Vel/ Magnificabimur: id magnifici. s. magna fa/ cientes/ efficiemur in nomine isto. Hoc est enim nomen do/ mini tetragrãmaton/ ꝓncipiũ vitę/ passionis iste: qd̃ in signũ magnificentię vel honoris scribebat antiquitus in frontibus sacerdotũ: id est in lamina quę pendebat in frontibus: ad no/ tandũ q̃ sicut dominus fuit principiũ vitę per passionem: sic debet esse sacerdos: imo etiã quilibet christian⁹: qz per mul/ tas tribulationes oportet nos intrare in regnũ cęlorum: sicut dicitur Act. xiiij. d. l Impleat. q. d. ex q̃: ex passione et re/ surrectiõe tua: o christe quã petisti: sequet tãta lętitia. Ergo Impleat domin⁹ omnes petitiones tuas: quas fe/ cisti ꝓ te. Joh. xvij. a. Clarifica me pater apud teipsum da/ ritate quã habui ꝓ⁹ q̃ mũdus esset apud te. Item petitio/ nes q̃s fecisti ꝓ nobis in via. Vel/ Impleat dñs omnes petitiões tuas: quas docuisti in terra: Matth. vj. b. Fiat volũtas: in pater noster ꝛc. Tres primę de bonis adipiscen/ dis: tres vltimę de malis amouendis: media ꝛfirmatio vtra/ rũq̃. Hiere. xxxiij. a. Et reuelabo illis deprecationẽ pacis et veritatis. Joh. xvij. b. Pater serua eos in nomine meo quos dedisti mihi. Et fere ꝓ totũ illd̃ capitulũ vsq̃ in finẽ habet de petitione quã pro nobis fecit ad patrem. Item petitiones quas facis pro nobis in patria. Heb. vij. d. Saluare in per/ petuũ potest accedens per semetipsum ad deum: semper vi/ uens ad interpellandũ pro nobis. Unde Bern. Securũ ha/ bes accessum o homo ad deum: habes filium ante patrem: ante filiũ matrẽ. Fil⁹ ostẽdit patri lat⁹ et vulnera: mat osten/ dit filio pect⁹ et vbera. Nulla põt esse repulsa/ vbi tot occur/ rũt charitatis insignia. i. in forma desiderãdi. Et qz hoc desi/ derando dixerat: ne q̃s de hoc ipsũ dubitare crederet vel etiã dubitaret inde: propter hoc subdit: m Nunc. s. tam lon/ ge ante incarnationẽ et resurrectionẽ/ dicit ꝓpheta ꝓ tempo/ re suo: n Cognoui: per spiritũ ꝓphetię. Vel/ Cogno/ ui: fide et spe. o Quoniã saluũ fecit domin⁹/ pater: id est saluum faciet: p Christũ suum: eum suscitando a mortuis. s. Ps. Non dabis sanctum tuum videre corrupti/ onẽ. Saluo autẽ capite saluabunt et membra. Unde subdit: q Exaudiet illũ. s. christũ orantẽ ꝓ membris: vt supra di/ ctũ ẽ. Unde in suscitatiõe laçari: ꝓ quã nostra resurrectio spi/ ritual' designat: dixit Job. xj. e. Pater gratias ago tibi: qz audisti me: ego aũt sciebã qz sp me audis. Et sup Mũeri. xiiij. d. vbi moyses orans ꝓ ppło/ exaudit⁹ est/ dicit Hieronym⁹: Habem⁹ aduocatũ qui interpellat ꝓ nobis/ multo meliorẽ moyse: q̃ tñ ꝓ populo illo exauditus est. Et forte hoc factum fuit vt multo magis cõfidamus: quoniam aduocatus noster veniam impetrabit a patre. Mucusq̃ sunt ꝑba Hieronymi. Exaudiet dico illuz orantẽ: r De cęlo sancto suo: vt sedẽs ad dexterã patris/ interpellat ꝓ nobis. Vel/ De cęlo sancto suo: supple dando fidelibus qd̃ orat. Matth. vj. d. Quęrite ꝓmũ regnũ dei ꝛc. s In potẽtatib⁹. Cõtinua/ tio. Uere exaudiuit eũ petentẽ pro nobis: qd̃ patet: qz potẽ/ tes sumus auxilio eius. Hoc est qd̃ dicit: t Salus dexte/ rę eius. i. fauor gratię eius: est: in potentatib⁹/ nostris: qz ꝓ eum potẽtes sumus. Vel sic/ Salus dexterę eius. i. tri/ bulatio quęcũq̃ est in potẽtatib⁹. i. facit potẽtes spũaliter.

Ps. 15.

Est aũt salus

Est aũt salus dexterę/⁊ salus sinistrę. Salus sinistrę est salus
corporalis: sal⁹ dexterę tribulatio: De qua Job.v.c. Beat⁹
homo qui corripit a domino: Increpationẽ ergo domini ne
reprobes: quoniã ipse vulnerat ⁊ medetur: percutit/et man⁹
eius sanabunt. Percutit corp⁹/⁊ sanat animã. Et hęc **salus**
dexterę ei⁹ est in potẽtatib⁹: id est facit potentẽ spiritua/
liter.ij.Corĩ.xij.d. Cũ ĩfirmor/tũc potẽs sũ. Uel/**Sal⁹ dex**
terę eius est ĩ potentatibus: q̄ eã appetunt illi qui ęter/
na sapiunt. Et hi vere sunt potẽtes: quos neq̄ mors/neq̄ vi/
ta/neq̄ tribulatio potest separe a deo. Unde Roma.viij.g.
Ps.43. cum induxisset apostolus illud Ps. Propter te mortificamur
tota die: ęstimati sum⁹ sicut oues occisionis: adiũxit: Sed in
his omnib⁹ supamus/ꝓpter eum qui dilexit nos. In primo
notatur salus dexterę. In secundo fortitudo siue potentatus.
Salutẽ ꝓo sinistrę appetũt: qui terrena sapiunt: De quib⁹ sub/
dit: a **Hi in curribus** ⁊c. Nec ponitur hic hoc prono/
mẽ/hi/demonstratiue: sed quasi partitiue: vt Matth.xxv.d.
Ibunt hi in suppliciũ ęternũ: illi autẽ in vitam ęternam. Dicit
ergo: Hi: id est quidam: b **In curribus**: id est in volubili
successu temporaliũ: supple cõfidũt. c **Et hi**: id est alij. d
In equis: id est in fastu mundi. Hęc duo sunt de salute sini/
strę/in quibus mali cõfidunt. Et ideo non sunt vere potẽtes:
quia cõfidũt ĩ nihilo.

e **Nos autẽ**: cũ põ
dere.s.nos serui dei: f
In nomĩe dñi dei
exultabim⁹ nostri iuocabim⁹:
Et ideo potentes eri/
Il. Incuruati mus: quia sicut dicit
Prouer.xviij.b.Tur

a **Hi ĩ cũrribus ẽt hi ĩ eqũis:**
b
c
d **nõs autẽ in nõmine domini**
e
f **dei nostri inuocabim⁹. Ipsi**
g
h **obligãti sunt et cẽciderunt:**
i
k **nõs aũt surreximus et erẽcti**
l **sumus. Dõmine saluum fac**
m **regem: et ẽxaudi nos in die**
qua inuocauerimus te.

ris fortissima nomẽ domini. **In currib⁹**: tangit duo genera
Duplex currus superbie superbię: quãtũ ad litterã: Unũ maius: alterũ min⁹. Maius
dicebat laureatum: ⁊ fiebat in curru pro aliqua magna victo/
ria. Alterum minus dicebat ouatio ab ouibus cęsis: et fiebat
in equo albo. Et in his duobus ad litterã multũ gaudebant.
Sed moraliter notat/q̄ curru trahit quis et fertur: sed equo
tm̃ fertur ⁊ a terra eleuat. Currus igitur est cupiditas: equus
superba. Exod.xv.c. Ingressus est eques pharao cum cur/
ribus ⁊ eq̄tibus eius in mare. Et hoc fecit vt psequeret filios
israel: fugientes ab eo: Sic diabolus qui per pharaonẽ desi/
gnat/fugiẽtes a mũdo psequit cupiditate et fastu sęculi. Cur/
rus isti sunt plaustra/quibus descenderũt filij israel in ęgyptũ.
Geñ.xlvj.a. Equus est dignitas terrena. Eccs.x.b. Uidi ser/
uos in equis. Serui sunt qui diabolo seruiũt in peccato. Joh.
viij.d. Oĩs qui facit peccatũ/seruus est peccati. De equis
⁊ curribus Josue.xj.b. dixit domin⁹ ad iosue: Equos eorum
subneruabis: ⁊ currus igne combures. Equus subneruat: qñ
homo in dignitate humiliat. Ecci.iij.c. Quanto magnus es
humilia te in omnib⁹. Currus comburit: quãdo ęstus cupidi/
tatis igne spũsancti extinguit. Illi ita: nos autẽ qui non sum⁹
de eis/non in his curribus ⁊ equis cõfidentes: sed in nomine
domini dei nostri inuocabimus: ⁊ ideo salui erimus. Johel.
ij.g. Oĩs q̄ iuocauerit nomẽ domini salu⁹ erit. Joh.xvj.c.
Si quid petieritis patrem in nomine meo dabit vobis.

Ps.67.

Sunt autem currus boni.
- Ecclesia. Ps. Currus dei decẽ milibus mul/tiplex/milia lętãtiũ ⁊c. Cantl.j.c. Equitatui meo assimilaui te.
- Exercitus angelorũ. iiij. Regũ. vj.d. Ape/ruit dñs oculos pueri et vidit: ⁊ ecce mons plenus equorum ⁊ curruũ igneorũ.
- Cętus p̄dicatorũ. Geñ.l.b. Ascẽdente ioseph ierũt cum eo oẽs senes domus pharaonis: habuitq̄ ĩ comitatu suo currus ⁊ equites.
- Claustrum seu religio. Geñ.xlvj.c. Juncto ioseph curru suo/ascẽdit obuiam patri suo.ij. Paral.xxxv.d. Transtulerũt eum de curru in alterum currũ. Idem.iiij. Regũ.xxiij.f.
- Bonus p̄latus.iiij. Regum.ij.c. Pater mi pater mi/currus israel ⁊ auriga eius.
- Chorus virtutũ.iiij. Regl.ij.b. Cũ incede/

rent ⁊ sermocinarent: ecce currus igneus et equi ignei diuise/
runt vtrumq̄.

Currus malus
- Superbia. Exod.xv.a. Currus pharaonis et exercitum eius proiecit in mare.ij. Regum.x.d. Occidit dauid de syris septingẽtos curr⁹. Equi: diuitię/nobilitas.
- Ira. Naum.ij.a. Uiri exercitus in coccineis: ignee habenę currus in die pręparatiõis eius: agitatores ei⁹ ꝯsumpti sũt. Equi: rixa/contumelia.
- Auaricia. Judicũ.j.d. Non potuit iudas delere habitatores vallis: id est mundi: quia falcatis curribus vtebantur. Equi: amor parentũ/ambitio dignitatum.
- Luxuria. Josue.xi.b. Equos subneruauit currusq̄ combussit.ij. Regũ.viij.a. Dauid subneruauit oĩes iugales curruum. Equi: ventris igluuies/vestis mollicies.
- Adulatio. Apocl.ix.b. Uox alarum earũ sicut vox curruũ. Equi: amor placendi/cupiditas acquirendi.
- Jactantia.iiij. Regum.xxiij.c. Currus quoq̄ solis combussit igni. Equi: p̄sumptio ⁊ igrantia.

Et q̄d
vtrisq̄.s.bonis et mal
accidat/subdendo de/
clarat. g **Ipsi obli/**
gati sũt: Alia litte/
ra: **Incuruati sũt**
⁊c. **Ipsi**: scʒ mali: **obligati sunt**: id est valde ligati.s. solli/
citudine acquirendorũ/et amore habitorũ. De sollicitudine.
j. Timoth.vj.b. Qui volunt diuites fieri incidũt in tempta/
tionẽ ⁊ in laqueũ diaboli. Et.ij. Timoth.ij.a. Nemo mili/
tans deo implicat se sęcularibus negocijs. Prouerb.xxviij.
c. Qui festinat ditari non erit innocens. Item eoipso q̄ vo/
lunt ascendere currus et equos/obligati sunt ad descensum:
sicut lucifer qui dixit: Conscendã in cęlum: super astra cęli ex/
altabo solium meum: Esaię.xiiij.d. Et dominus dicit ei: Ue/
rumtamẽ ad infernũ detraheris in ꝓfũdum laci. **Obligati**
debitis desiderijs et pctis. Ps. Abyssus abyssũ inuocat ⁊c. Ps.41.
Prouerb.v.d. Uinculis peccatorũ suorũ constringit. Unde
sequit: h **Et ceciderũt**. Ps. Cadẽt oĩes qui descẽdũt Ps.21.
in terram. Esaię.xxviij.c. Expecta reexpecta: modicum ibi:
modicum ibi: vt vadant et cadant retrorsum/et conterant et
illaqueent et capiantur. Quod sic expone: vt vadant in co/
gitatione: cadant in intentione vel consensu: conterant in ex/
ecutione: illaqueent consuetudine: capiãtur in morte ęterna.
i **Nos autem surreximus**: ab infidelitate ad fidem: a vi/
tijs ad virtutes: a desperatione ad spem: a cupiditate ad cha/
ritatem: ab actiua ad contemplatiuã: a morte ad vitam: a mi/
seria ad gloriam. Et nota q̄ duo dicit de malis: ⁊ duo cõtra/
ria de bonis. Sed ordine conuerso: iuxta illud Prouerb.xij.
a. Uerte impios ⁊ non erunt. k **Et erecti sumus**: per
veram humilitatẽ. Unde dicit Gregorius: Surgunt et non
erigunt: qui per superbiã de virtutibus extolluntur. Et idem
Gregorius super Machabeorũ: vbi loquit de eleaçaro/qui
occidit elephantem ⁊c. dicit: Sub bestia quã sternit moritur:
qui de culpa quam superat eleuatur. Post conuertit sermo/
nem ad deum patrem. l **Domine saluum fac regem**:
Quasi dicat: Ex quo sicut supra dictũ ẽ: saluo rege christo:
salui erim⁹: Ergo/**saluum fac regem**: scilicet christum re/
gem iudęorum: id est vere confitentium. Roma.x.b. Corde
credit ad iusticiam: ore autem cõfessio fit ad salutem. Et ipso
mediante qui est aduocatus noster: vt supra dictum est: m
Exaudi nos ĩ die qua inuocauerim⁹ te. In die illu/
cescẽtis gratię: qua intus habita vocauerim⁹ te: Tũc enĩ ex/
auditur homo a deo. Ps. Uanum est vobis ante lucem sur/ Ps.126.
gere/in die ꝓsperitatis: nõ tm̃ in nocte aduersitat. Esa.xxj.
d. Uenit mane ⁊ nox: Si q̄ritis quęrite: ꝯuertimini ⁊ venite.